

ВЕСТИТОРЪЛ РОМАНЕСК.

ГАЗЕТА СЕМИ-ОФІЦІАЛЪ.

ВНИ

Міеркърі 1 Септемвие 1854.

№. 69.

Екс. Сале Комисаръли Амперътеск Ототан, Дервиш-
па, кьтре Сфатъл Административ времелник дин Принципа-
Ромъниеі.

Минсте съ даѣ дн кьнощинца Сфатъли Административ вре-
мелник, дн зртарев ретрадері Ръшилор, Гьвернъл Мъриреі Са-
мперътеши а Сьлтанъли а воит съ рестаторничезе старев де
те а Принципатъли Ромъниеі, ши Амьлцимеа Са Принцъл
а приимит порънкъ де а се днтоарче спре а лва іаръши
администрациі, ши а адъста хотъръриле челе дин зршъ але
и Порці. Ам зртарев ачестора ам ши адресат Амьлцимеі
витаціе офіциалъ спре днтоарчереа Са дн ачест ораш.
Гьвернъл Имперіал Ототан, крединчос дндаторіилор сале, а
ст съ іа, прин дндедере кь гьвернъл Маестъциі Сале Ам-
пери ши Регале Апостоліче, приетенъл ши амьлтъл Амьлтеі
търъриле требъинчоасе спре а рестаторниці дн Принципатъл
старев лъкрърилор чеа лецвѣтъ, дъпъ кьш ісвораше дин
търъриле асигърате де кьтре гьвернъл Мъриреі Сале Ам-
пери Сьлтанъли дн провинца администрациі ачестеі дъри.

Ам дн кьнощинца Сфатъли Административ времелник ача-
дърътоаре хотъръре а Авгъстъли нострѣ Сьверан, ть фо-
де ачевастъ оказіе спре а іі дноі днкрединцареа осевитеі
инстірі.

Комисаръл Амперътеск Ототан
(Искълит) Дервиш.

Бъкрещи, 1 іѣ Септемвие 1854.

Adresse de S. Exc. Monsieur le Commissaire Impérial Otto-
man Dervisch-Pacha, au Conseil administratif provisoire
de la Principauté de Valachie.

J'ai l'honneur d'informer le Conseil administratif que par
suite de la retraite des Russes, le gouvernement de Sa Ma-
jesty Impériale le Sultan a voulu rétablir l'état précédent de
la Principauté de Valachie, et Son Altesse le Prince Stirbey
a reçu l'ordre d'y revenir pour reprendre les rênes de l'ad-
ministration et attendre les dispositions ultérieures de la Su-
blime Porte. Je viens en conséquence d'adresser à Son Al-
tesse l'invitation officiel pour Son retour dans cette ville.

Le gouvernement Impériale Ottoman fidèle à ces engage-
ments, a résolu de prendre d'un commun accord avec le gou-
vernement de Sa Majesty Imp. et R. Apostolique, ami et allié
de la Sublime Porte, les mesures nécessaires pour rétablir dans
la Principauté de Valachie l'état des choses légal, tel qu'il
résulte des privilèges assurés par le gouvernement de Sa Ma-
jesty Impériale le Sultan, relativement à l'administration de
ce pays.

En portant à la connaissance du Conseil Administratif pro-
visoire cette gracieuse détermination de notre Auguste Sou-
verain, je saisis l'occasion pour Lui renouveler l'assurance
de ma haute considération.

Le Commissaire Impérial Ottoman
(Signé) Dervisch.

Bucarest, 1 (13) Septembre 1854.

Мареа-Британие.

Лондра, 20 Август. Старев требилор дн Ориентъ а дат при-
о днсетнътоаре десеватере, ла сфършитъл сеанцеі дин 10,
пера лорзилор. Маркизъл де Кланрикарде а пропъс ка съ се
адресъ спре а се добънди челе маі днтінсе информациі а-
ресвоіъли, прекъш ши асъпра алианцелор че с'аѣ форматъ.
че дн дикърсеа съѣ а ензърат деосивителе фасе але ке-
ши а десътът търъриле де ресвоіѣ адоптате де челе доѣ
новілъл лорд а стъръит асъпра нечеситъциі де а се амперъ-
парламентъли о копіе дъпъ трактатъл дин 14 Іюніе днкеіат
Австріа ши Поарта, ши де а се фаче кьноскъте Марей-Бри-
тедоанеле че аре гьвернъл де а конта асъпра приетенециі
въвъ-лъкръри а Австріеі. Лордъл Кларендон а ръспънс аст-фел:

Mylords,

Новілъл меѣ приетен нефъкъндъштъ а кьнощинце маі дин наінте
челе че авеа де гънд а трата дн дикърсеа съѣ, нъ почѣ
де аша де днтінс дъпъ кьт аш фі догѣ ла обсерваціле
асъпра ліпсеі де шалъпе ши тьніциі, воіѣ респънде днсъ ла
дин дикърсеа съѣ че с'адресъ маі да дрептъл ла міне, ла
знде ворбеще де трактателе динтре Поарта ши Австріа.

Новілъл меѣ приетен н'а преа авѣт кьвънт а зиче кь амба-
садор М. Сале ла Константінопол 'ла спрѣжніт, ши кь ачел
от нъмаі дъпъ стъръитоареле ноастре рекомандациі с'аѣ іскъ-
Сьлнтъ маі тьлте лъні, Австріа декларъ гьвернелор Енгли-
Францеі ши Порці кь са нъ ва інтра ніці де кьш дн те-
ла ототан фъръ прииміреа гьвернълли търческ. Еа декларъ

Grande-Bretagne.

L'état des affaires en Orient a donné lieu à un important débat, à la
fin de la séance du 10, dans la chambre des lords d'Angleterre.

Le marquis de Clanricarde a proposé qu'il fût fait une adresse pour
obtenir de plus amples informations sur la guerre, ainsi que sur les alian-
ces qui ont été formées. Après avoir rappelé, dans son discours, les pha-
ses diverses de la question, et discuté les mesures de guerre adoptées par
les deux puissances, le noble lord a insisté sur la nécessité de communi-
quer au parlement une copie du traité du 14 juin entre l'Autriche et la
Porte, et de faire connaître à la Grande-Bretagne les raisons qu'a le gou-
vernement de compter sur la cordiale coopération de l'Autriche. Lord Cla-
rendon a répondu ainsi:

Mylords,

Mon noble ami ne m'ayant pas fait connaître à l'avance la portée de
son discours, je ne pourrai pas répondre aussi amplement que j'aurais dé-
siré à ses observations sur l'absence de chaloupes et de munitions, mais je
répondrai à la partie de son discours qui s'adresse plus directement à moi,
à celle où il a parlé de traités entre la Porte et l'Autriche.

Mon noble ami n'a pas eu tout à fait raison de dire que l'ambassa-
deur de S. M. à Constantinople l'avait appuyé, et que ce traité n'avait été
signé que sur nos trop pressantes recommandations. Il y a plusieurs mois,
l'Autriche déclara aux gouvernements d'Angleterre et de France et à la Porte
qu'elle n'entrerait point sur le territoire ottoman sans le consentement du
gouvernement turc. Elle déclara qu'elle n'interviendrait que pour réprimer

къ нъ ва интервені де кѣт спре а попрі де а се фаче о револуціе рѣсеаскъ лн Сервіа, саѣ спре а се лмпотриві ла о инвазіе де оцірі рѣсеці лн ачаестъ провиндіе. Къ тоате къ новілѣл меѣ пріетен с'а арѣтат а авеа тоатъ лнкредера лн протестаціа гввернѣлѣ сервіенеск, еѣ крез къ ші лнсѣші н'а преа пѣс маре темейѣ пе дѣнса, ші къ, фѣръ Австріа, де тѣлт лнкъ Сервіа с'ар фі рескѣлат лн фаворѣл Рѣшілор.

Гввернѣл австріаческ а пѣс лн діспозиціа Порціи оціріле сале спре а преантѣмпіна орі каре лнчеркаре де инсбрекціе, декларѣнд лнсъ къ ле ва тріміте нѣмаі атѣнчі кѣнд Поарта і ле ва чере. Асемеенеа а декларат къ, ла лнтѣмпларе де а се лнкѣрка лн ресвоіѣ къ Рѣсіа, ва авеа требзінѣъ де а окѣпа прінціпателе, къ нѣ ле ва окѣпа лнсъ фѣръ ка маі лнтѣлѣ сѣ факъ лнвоелі формале къ Поарта деспре ачаеста. Трактатѣл ні с'а лмпѣртѣшїт лн зїоа кіар лн каре се іскѣлеа ла Константінопол; ноі нѣ'л кѣношеатѣ маі дін наїнте, ші прін ѣрмаре нічі н'ам пѣтѣт консїмці ла дѣнсѣл. Лордѣл Стратфорд де Редклїф, амбасадорѣлѣ нострѣ ла Константінопол, не весті къ ел а сѣѣтѣлїт прїїміреа трактатѣлѣ, ші дѣпъ треі сѣпѣтѣлїні гввернѣл і а дат лнкѣвінцареа са.

Лнтр'ачеаста с'а тѣрцініт кореспонденца прівїтоаре ла ачаестъ прїчїнѣ; ші дака лордѣл Стратфорд де Редклїф, каре шїе че требѣе сѣ прїїмеаскъ ші че сѣ асѣѣрле, а консїмціт ла адопціа ачестѣлї трактат, а фѣкѣт-о пентрѣ къ а вѣзѣт лн преамѣл ші лн артїколіле трактатѣлѣ о потрївіре лнтрѣ тоате къ негоціаціїле цїнѣте ла Віена лнтре Енглїтера, Франца ші Австріа, ші пентрѣ къ н'а вѣзѣт нїмік лн ачест трактат каре сѣ опреаскъ пе Сѣлтанѣл де а адопта орі че тѣсѣрї ва жѣдека де кѣвінчоасе спре а'шї пѣстра авторїтатеа са лн прінціпате, ші де а окѣпа лнсѣші ачесте прінціпате дѣпъ ретраѣереа Рѣшілор къ саѣ фѣръ конкѣрсѣл Енглїтерї ші ал Франѣї. Кѣнд лнсъ афларѣтѣ къ трактатѣл с'а іскѣлїт ші і кѣноскѣрѣтѣ текстѣл, ам фѣкѣт бѣгареа де сеатѣ къ окѣпаціа терїторїлѣлї отоман есте о операціе фортеле делїкатѣ, ші къ ера де маре требзінѣъ а се пѣстра къ о деосебітѣ лнгрїжіре авторїтатеа Сѣлтанѣлѣ лн провинціїле данѣбіене, къ тоате тѣсѣрїле лзате лн прівїнда господарїлор саѣ лн а орі кѣрѣл ал обїект, нѣ требзїа сѣ аїбъ де кѣт ѣн характер кѣрат времелнїк. Австріа а прїїміт ачесте обсервації.

Кѣнд, ла сѣѣршїтѣл лѣ Івнїе, Рѣшії ераѣ лн пѣнт де а дешерта прїнціпателе, ші сѣ ші трѣсесерѣ дїн Бѣкѣрѣці, се вестї ла Віена къ, нѣ нѣмаі авеаѣ де гѣнд а рїдіка ші лѣа ванї пѣлїчі ші архївеле, а дѣче къ сїне пе чеї маі де кѣпетенїе лѣкѣиторї ші мїліціа, дар лнкъ ші а арде архївеле; Австріа лнцелесе атѣнчі вѣтѣмареа че потѣ лнчерка прїнціпателе дака оціреа еї н'ар інтра лндатѣ, ші трїмісе ѣн офїѣер ла фортїрѣл ѣенерал ал оцірілор алїате ка сѣ вестеаскъ къ ар авеа де гѣнд сѣ окѣпе, лн нѣмеле Сѣлтанѣлѣ, о парте а Ротѣнїей, ші а статорнїчі аколо ордіна, де ші нѣ поате інтра ка велїѣерантѣ (ресвоїтоаре) пентрѣ къ нѣ се афла нічі де кѣт лн ресвоїѣ къ Рѣсіа, ші нѣ прїїмісе нічі ѣн респѣнс ла черерїле чеї адресасе. Воїѣ зїче, лн кѣт дешпре черерїле адресате Рѣсіей, къ н'авеаѣ тонѣл че новїлѣл меѣ прїетен шї а лнкїпїт, къ пе ла лнчепѣтѣл лѣ Івнїе гввернѣл австріаческ се плѣнсе гввернѣлѣ рѣсеск дешпре вѣтѣмареа прїчїнѣлїт Австріей ші Тѣрчіей прїн окѣпаціа прїнціпателор черѣндѣлї дешертагеа лор. Рѣспѣнсѣл гввернѣлѣ рѣсеск н'а авѣт форма ѣнѣлї рефѣлз ісолент; дїн потрївѣ, ел а прїїміт а адопта челе треі артїколе де кѣпетенїе дїн протоколѣл конферїнѣей де Віена. Поменеск ачаестъ лмпрежїѣраре ка сѣ лндрептез кѣте-ва пѣрерї грешїте зїсе ачі де новїлѣл меѣ прїетен.

Кѣнд Австріа лшї вестї кѣѣетареа де а інтра лн прїнціпате, ної зїсерѣтѣ къ дака Австріа аре де гѣнд а окѣпа Ротѣнїа, дешертатѣ де Рѣші, ші а інтра лн Молдавіа ка сѣ і ісгонеаскъ де аколо, еа шї ар лнцелїні къ екзактїтате лндаторїріле сале; дака лнсъ кѣѣета а се тѣрціні ла окѣпаціа терїторїлѣлї дешертат де Рѣші, ар фі де кѣвінѣъ сѣ аѣенте о лнтрадїнс лнѣдѣїре а Порціи ла ачаеста.

Австріа а рѣспѣнс къ н'аре де гѣнд а інтра лн Прїнціпате де кѣт спре а преантѣмпіна о инсбрекціе че с'ар пѣтеа іві лн тр'ѣнселе, ші спре але окѣпа лн нѣмеле Сѣлтанѣлѣ; къ еа нѣ пѣтеа інтра ка велїѣерантѣ пентрѣ къ нѣ декларасе нічі де кѣт ресвоїѣл, чї къ се ва опѣне прїн сфорѣъ ла реїнтрареа Рѣшілор.

une insurrection russe en Serbie, ou pour résister à une invasion des russes dans cette province. Quoique mon noble ami ait jugé justesse de la protestation du gouvernement serbe, je crois qu'il n'est pas trop d'importance, et que, sans l'Autriche, il y a longtemps que la Serbie se serait insurgée en faveur des Russes.

Le gouvernement autrichien a mis à la disposition de la Porte des armées pour réprimer toute tentative d'insurrection, mais en déclarant qu'il ne les enverrait dans le cas seulement où la Porte les appellerait. Il a déclaré que, dans le cas où il ferait la guerre avec la Russie, il aurait besoin d'occuper les Principautés, mais qu'il ne les occuperait pas sans avoir pris auparavant, à ce sujet, des arrangements formels avec elle. Le traité nous a été communiqué le jour même où il était signé à Constantinople; nous ne le connaissions pas auparavant, et par conséquent nous n'avons pas pu y consentir. Lord Stratford de Redcliffe, notre ambassadeur à Constantinople, nous annonça qu'il avait conseillé l'adoption de ce traité trois semaines plus tard le gouvernement lui a donné son approbation.

A cela c'est bornée la correspondance relative à ce sujet. Lord Stratford de Redcliffe, qui sait ce qui doit être accepté ou rejeté, n'a senti à l'adoption de ce traité, c'est parce qu'il a vu dans les articles du traité qu'il se rattachait aux négociations faites en lieu à Vienne entre l'Angleterre, la France et l'Autriche, et qu'il n'a vu dans ce traité rien qui empêchât le Sultan d'adopter telle ou telle mesure qu'il jugerait convenables pour maintenir son autorité dans les provinces ou d'occuper lui-même ces Principautés après la retraite des Russes sans le concours de l'Angleterre et de la France. Mais lorsque nous avons appris la signature du traité et que nous en avons connu le texte, nous avons fait observer que l'occupation du territoire ottoman était une affaire très délicate, et qu'il était nécessaire de maintenir avec un soin particulier l'autorité du Sultan dans les provinces danubiennes; que toute occupation relativement aux hospodars ou à tout autre objet ne devait avoir un caractère purement temporaire. L'Autriche a accepté ces observations.

Lorsque, à la fin de juin, les Russes étaient sur le point d'abandonner les principautés, et avaient déjà abandonné Bucarest, on annonça que, non-seulement il allaient emporter le trésor et les archives, mais qu'ils allaient brûler les maisons des principaux habitants et la milice, mais qu'ils allaient brûler les églises. L'Autriche alors comprit le tort que pourraient éprouver les principautés si l'armée n'y entraient pas, et elle envoya un officier au quartier général des armées alliées annoncer qu'elle se proposait d'occuper, au nom de la Porte, une partie de la Valachie, et d'y rétablir l'ordre, quoiqu'elle ne pût entrer comme belligérante parce qu'elle n'était point en guerre avec la Russie, et n'avait reçu aucune réponse aux demandes qu'elle lui avait adressées. Je dirai, quant à ces demandes adressées à la Russie, que mon noble ami ne se doutait pas le ton que mon noble ami a supposé, que c'est au commencement de juin que le gouvernement autrichien se plaignit au gouvernement russe du tort causé à l'Autriche et à la Turquie par l'occupation des principautés et lui en demanda l'évacuation. La réponse du gouvernement russe fut en la forme d'un refus insolent; au contraire, il a offert d'adopter les articles principaux du protocole de la conférence de Vienne. Je ne mentionne ce fait pour rectifier quelques assertions erronées de mon noble ami.

Lorsque l'Autriche annonça l'intention d'entrer dans les principautés, nous nous dimes que si l'Autriche entendait occuper la Valachie, évacuer les Russes, et entrer en Moldavie pour les en chasser, elle remplirait ses engagements; mais que si elle entendait se borner à l'évacuation du territoire évacué par les Russes, il serait convenable qu'elle adressât une demande expresse de la Porte.

L'Autriche a répondu qu'elle ne se proposait d'entrer dans les principautés que pour y prévenir toute insurrection, et pour les garantir au nom du Sultan; qu'elle ne pouvait entrer comme belligérante parce qu'elle n'avait point déclaré la guerre; mais qu'elle s'opposerait par la force à la rentrée des Russes. La Porte a répondu par la nomination d'un

а а рѣшени прѣн нѣмѣеа знеі комісії дѣпѣртѣщѣ дѣнѣр-
 а а мерце съ рѣстаторнѣаскѣ ордина дѣн провинціи дѣн нѣ-
 Сѣлтанѣлѣ, шѣ а фаче о черчетаре жѣдекѣторѣаскѣ пѣртѣ-
 господарѣлор дѣн мѣнѣтѣл инѣртѣрѣ Рѣшѣлор: рѣинтеграція госпо-
 ор ва депѣнда (атѣрна) де рѣзѣлтатѣл ачѣстеі черчетѣрѣ.
 д нѣмѣеа ачѣстеі комісії 'і с'а фѣкѣт кѣноскѣтѣ, гѣвернѣл ачѣ-
 еск а дѣкларат кѣ рѣмѣне мѣлѣмѣт. Мѣлорѣл, нѣ се вѣсте-
 Рѣл Прѣнѣпѣтеле саѣ чел пѣрѣн Рѣмѣнѣа сѣнт съ се депѣрте.
 тоате кѣ ачѣстѣ рѣзѣлтат катѣ а фѣ атрѣбѣт дѣн тѣре партѣ
 щѣі оцѣрѣлор аліате шѣ бравѣрѣ Тѣрѣлор, дар шѣ атѣгѣдіна
 де Авѣстріа а контрѣбѣт ла ачѣста. Е кѣт-ва тѣмп де кѣнд
 щѣнѣ концентрѣеа оцѣрѣлор авѣстріачѣщѣ дѣн Трансѣлванѣа, дѣн-
 кѣп кѣм съ аменѣнде позѣціа Рѣшѣлор дѣн Молдова, шѣ нѣ-
 малѣерѣ прѣнѣл Гортѣакоф а прѣіміт порѣнка де а дешѣр-
 олдѣва ка шѣ Рѣмѣнѣа.

Нѣ прѣтѣнз де лок, Мѣлорѣл, а прѣсента ачѣ о аполѣціе а Ав-
 і, нѣчѣ а апѣра тоатѣ полѣтіка ачѣстеі цѣрѣ; нѣ вѣз дѣнѣ нѣчѣ
 ачѣнѣ де а'мі рѣтраѣе еспрѣсіле кѣ каре тѣ сервѣіѣ шѣ опѣ-
 че еспрѣмаѣ аспра кѣпѣлѣ кѣ каре нѣдѣждѣіам кѣ Авѣстріа
 вѣра сѣбѣт імперѣл консѣдерацілор де оноаре, де інтерес шѣ
 ешнѣтате. Мѣ знеск кѣ новѣлѣл мѣѣ прѣітен кѣ дѣн калѣта-
 са де Стат неатѣрнат, Авѣстріа е дѣн дрепт а аѣеа о полѣтікѣ
 партѣкѣларѣ, шѣ кѣ ноі н'авѣт дрепт а не плѣнѣе де дѣнса.
 дѣнѣ кѣ, орѣ че ва пѣтеа гѣндѣ новѣлѣл мѣѣ прѣітен дѣспре
 фѣчеле че ноі ам пѣтѣт фаче, нѣ е аѣѣвѣрат кѣ полѣтіка ноа-
 а атѣрнат де ачѣеа а Авѣстріеі, нѣчѣ кѣ Авѣстріа не а попрѣт
 лѣкра дѣн орѣ-че тѣкар. Треѣвѣеце мѣлѣт тѣмп шѣ мѣлѣдѣ ванѣ
 пѣі пе нѣчор де рѣсѣвоіѣ о оцѣре де 300,000 оаменѣ. Фѣрѣ
 рѣлѣл, прѣкѣт а зѣс новѣлѣл мѣѣ амѣк, полѣтіка Авѣстріеі катѣ
 дѣтермінатѣ де інтереселе авѣстріачѣщѣ; нѣ се каде дѣнѣ а
 е дѣн вѣдере кѣ ачѣсте інтересе сѣнтѣ мѣлѣт маі пѣрѣн сѣм-
 шѣ мѣлѣт маі пѣрѣн лѣмѣноасе де кѣт ачѣлеа але Франѣеі
 Енглѣтереі.

Дѣн кѣт пѣнтрѣ скопѣрѣле ноастре, дѣспре каре а ворѣт но-
 а мѣѣ амѣк, н'ам нѣчѣ зн мѣтѣф а тѣ дѣнѣоі де а ле еспѣне
 оіѣ одаѣт шѣ ле воіѣ еспѣне кѣ атѣт маі тѣре плѣчере кѣ кѣт
 сѣнтѣ ачѣлеа але Авѣстріеі.

Ноі ам кѣцѣтатѣ кѣ Рѣсіа аѣеа проіекте аспра Тѣрѣіеі шѣ
 прѣтекстеле кѣ каре воѣа а ле аѣоперѣ ераѣ прѣмеждѣіоасе пѣн-
 Еѣропа. Ноі не ам гѣндѣтѣ кѣ оцѣрѣле тот-дазна маі нѣмѣе-
 е але ачѣстѣі пѣтерѣ дѣспѣтѣче о фѣкѣсе съ аѣѣвѣ дѣн окѣі лѣ-
 вѣн прѣстѣжѣіѣ (фарѣмѣ) каре, дѣнтѣмеіат саѣ нѣ, дѣ дѣнлѣснѣ а
 дѣнтѣнде інфлѣнѣнда аспра знор пѣнтѣрѣ знде еа н'аѣеа нѣчѣ зн
 т а аѣеа. Ноі не ам соѣотѣт кѣ тоате ачѣстеа ераѣ перѣкѣлоасе
 трѣ неатѣрнарѣеа Еѣропѣі шѣ пѣнтрѣ дѣнаінтарѣеа чѣвілізаціеі.

Дѣн ачѣст мѣнѣт, Рѣсіа несѣкѣтѣе арѣтеле Енглѣтереі шѣ
 щѣіеі прѣкѣт шѣ опѣніа пѣѣлѣкѣ. Еѣ зѣк кѣ сѣѣѣранѣл знеі цѣрѣі
 е фаче ачѣста арѣ саѣ креде кѣ арѣ о пѣтере каре, кѣнд е
 трѣвѣнѣдатѣ а сѣѣціне прѣтенціі недѣрепте, е аменѣнѣцѣтоаре
 трѣ сѣгѣранѣда чѣлорлалте пѣтерѣ. Еѣ зѣк кѣ даѣа ачѣстѣ пѣ-
 ексѣстѣ дѣн рѣалѣтате, е трѣвѣнѣнѣцѣ а фѣ рѣдѣсѣ, дѣмпѣцінатѣ;
 е нѣмаі дѣнкѣпѣре, е трѣвѣнѣнѣцѣ а фѣ рѣсіпѣтѣ, шѣ крѣз кѣ а-
 та ва фѣ рѣзѣлтатѣл рѣсѣвоіѣлѣі шѣ ал тѣрѣлор сѣлнѣдѣ неінтере-
 е але Франѣеі шѣ Енглѣтереі. Еѣ зѣк кѣ о пѣтере ка ачѣеа а
 еі е контрѣрѣе прогѣрѣсѣлѣі шѣ фѣрѣчѣрѣіеі чѣлорлалте націі.

Еѣ зѣк кѣ пе кѣнд доѣ тѣрѣі пѣтерѣі кѣмерѣціале шѣ тѣрѣітѣме,
 ѣ че шѣ аѣ слѣітѣ тоате мѣжлоачеле сѣлнѣдѣсѣ а пѣстра па-
 се дѣнкѣркѣ де а лор бѣнѣ воѣ дѣнтр'о лѣпѣтѣ каре поате цѣне
 т, шѣ каре неапѣрат кѣстѣ сѣкѣтп, шѣ ачѣста фѣрѣ а воі сѣ
 ѣ нѣчѣ зн інтерес нѣчѣ зн авантаѣіѣ пе сѣатѣле дѣн ачѣст рѣ-
 аѣѣ, есте о доѣѣдѣ де сѣнчѣрѣітатеа шѣ правѣлнѣчѣа кѣцѣтѣрѣлор
 шѣ тѣ бѣкѣр мѣлѣт кѣ не а фѣст пѣстрат де соартѣ а се дѣн-
 дѣнтре Енглѣтереі шѣ Франѣа ачѣстѣ аліанѣцѣ стрѣжнѣсѣ, шѣ
 лт-са історѣеі енгалѣментѣе вѣрѣднѣче де тѣрѣімеа шѣ цѣнерѣ-
 оѣтеа ачѣстор доѣ націі.

Кѣнд ам дѣндрѣпѣтатѣ флотеле ноастре шѣ оцѣрѣле ноастре
 тѣра вѣрѣжѣтѣшѣлѣі, ноі н'амѣ дѣнчѣркатѣ ачѣлеашѣ аневоінѣдѣі фѣ-
 нѣціале шѣ полѣтіче ка Авѣстріа, аневоінѣдѣі каре, прѣкѣт а зѣс но-
 лѣл мѣѣ амѣк, сѣнт кѣрат цѣрманѣе. Нѣ дѣфѣіт Авѣстріа пѣнтрѣ
 ачѣеапѣтѣ ка планѣрѣле сале съ фѣе дѣмплѣвіте шѣ аша съ пѣ-
 аскѣ дѣнаінте. Крѣз кѣ еа ва пѣне капѣт манѣвѣрѣлор шѣ ін-
 цѣлор дѣнтрѣвѣнѣнѣдѣте спрѣ а о паралѣза, шѣ ам мѣлѣдѣтѣреа а а-
 нѣда Камерѣі, кѣ де трѣі-зѣчѣі шѣ шеасе оре, шѣ прѣн зѣтаре де

sion impériale chargée d'aller rétablir l'ordre dans les provinces au nom du
 Sultan, et faire une enquête judiciaire sur la conduite des hospodars au mo-
 ment de l'entrée des Russes: la reintégration des hospodars dépendra du
 résultat de cette enquête. Lorsque la nomination de cette commission lui
 a été annoncée, le gouvernement autrichien a déclaré qu'il en était satisfait.
 Mylords, on nous annonce que les Principautés ou au moins la Valachie
 vont être évacuées. Quoique ce résultat doive être attribué en grande par-
 tie à la présence de l'armée alliées et à la bravoure des Turcs, il est dû
 aussi à l'attitude prise par l'Autriche. Il y a déjà quelque temps qu'on an-
 nonce la concentration des troupes autrichiennes en Transylvanie, de ma-
 nière à menacer la position des Russes en Moldavie, et ce n'est qu'avant-
 hier que le prince Gortschakoff a reçu l'ordre d'évacuer la Moldavie aussi
 bien que la Valachie.

Je ne prétends point, mylords, présenter ici une apologie de l'Autriche,
 ni défendre toute la politique de ce pays; mais je ne vois aucune motif
 pour retirer les expressions dont je me suis servi, et les opinions que j'ai
 exprimées sur la manière dont j'espérais que l'Autriche agirait sous l'em-
 pire de considérations d'honneur, d'intérêt et de dignité. Je conviens avec
 mon noble ami qu'en sa qualité d'Etat indépendant, l'Autriche a le droit
 d'avoir une position politique qui lui soit particulière, et que nous n'avons
 pas le droit de nous en plaindre. Mais je dis que, quoi que pense mon
 noble ami des sacrifices que nous avons pu faire, il n'est pas vrai que
 notre politique ait dépendu de celle de l'Autriche, ni que l'Autriche nous
 ait empêché d'agir en quoi que ce soit. Il faut beaucoup de temps et d'ar-
 gent pour mettre sur pied une armée de 300,000 hommes. Sans doute,
 comme l'a dit mon noble ami, la politique de l'Autriche doit être déter-
 minée par les intérêts autrichiens; mais il ne faut pas perdre de vue que
 ces intérêts sont beaucoup moins simples et beaucoup moins clairs que ceux
 de la France et de l'Angleterre.

Quand à nos vues, dont a parlé mon noble ami, je n'ai aucune mo-
 tif pour hésiter à les exposer encore une fois et le les exposerai avec d'an-
 tant plus de plaisir qu'elle sont en grande partie celles de l'Autriche.

Nous avons pensé que la Russie avait des projets sur la Turquie et
 que les prétextes dont elle les couvrait étaient dangereux pour la tranqui-
 lité de l'Europe. Nous avons pensé que les armées toujours plus nombreuses
 de cette puissance despotique l'avaient environnée d'un prestige qui, fondé
 ou non, lui avait permis d'étendre son influence sur des points où elle n'a-
 vait aucune droit d'en avoir. Nous avons pensé que tout cela était dan-
 gereux pour l'indépendance de l'Europe et pour le progrès de la civilisation.

En ce moment, la Russie défie les armes de l'Angleterre et de la
 France et l'opinion du monde entier. Je dis que le souverain d'un pays
 qui fait cela possède ou croit posséder un pouvoir qui, lorsqu'il est em-
 ployé à soutenir des prétentions injustes, est menaçant pour la sécurité des
 autres puissances. Je dis que si ce pouvoir existe réellement, il doit être
 réduit; si c'est une illusion, il faut qu'elle soit dissipée, et je crois que ce
 sera le résultat de la guerre et des grands efforts désintéressés de la France
 et de l'Angleterre. Je dis qu'une puissance comme celle de la Russie est
 contraire au progrès et à la prospérité des autres nations.

Je dis que lorsque deux grandes puissances commerciales et maritimes
 après avoir épuisé tous les moyens de conserver la paix, s'engagent de
 propos délibéré dans un lutte qui peut être longue, et qui ne peut manquer
 de coûter fort cher, et cela sans vouloir retirer aucun avantage particulier,
 de cette guerre, c'est un preuve de la sincérité et de la loyauté de leurs,
 intentions, et je me réjouis qu'il nous ait été réservé de conclure entre l'An-
 gleterre et la France cette alliance étroite et de léguer à l'histoire des en-
 gagements dignes de la grandeur et de la générosité des deux nations.

Lorsque nous avons dirigé contre l'ennemi nos flottes et nos armées
 nous n'avons pas eu à surmonter les même difficultés financières et politiques
 que l'Autriche, difficultés qui, comme l'a dit mon noble ami, sont exclu-
 sivement allemandes. Je ne blâme pas l'Autriche d'attendre pour marcher
 que ses plans soient complets. Je crois qu'elle viendra à bout des manœu-
 vres et des intrigues employées pour la paralyser, et j'ai la satisfaction d'an-
 noncer à la Chambre que depuis trente-six heures, et par conséquent de-
 puis que l'on connaît à Vienne l'évacuation des Principautés par les Russes

канд с'а фькет кеноскьтъ ла Виена дешертареа Принципалтор де кьтре Ръши, с'аъ скьмбатъ днтре Австріа ші кабинетъла М. Сале ноте каре доведескь къ Австріа н'аре де гьнд ка ші ноі а се маі днтоарче ла statu quo.

Катъ а маі зиче днкъ кьтвеа квинте. днаинте де а сфьрші, деспре тьсъріле че ам лватъ ші деспре позіція ноастръ критикать де новіла меѣ амик.

Дн Балтик, Мілорзі, аветъ зна дін челе маі фрѣмоасе флоте че аѣ пьтэт вре одатъ еші дін портъріле ноастре, ші дака н'ам пьтэтъ добьнді маі ісбьнді дн контра знві връжман каре фьце де бьтліе ші се аскьнде ла спателе зідврілор сале де граніт, флотеле сале сьнтъ влокате ші нв'ї слъжескь днтрѣ німік. Зік, Мілорзі, къ нѣ е пьдін лъкрѣ пе канд ноі не афьлтѣ дн ресвоіѣ къ о таре пьтере тарітімъ, васеле ноастре сь поатъ кьльторі фьрѣ темере асѣпра тьтълор тьрлілор. Блокъл че ноі есерсѣтѣ асѣпра портърілор рьсещі дъ прілежѣі комерцьлві ноастръ а дн-флорі, ші ачест влок німіянічеде къ десьвѣршіре комерцьл де дін афаръ а і Ръсіей. Еѣ нѣ почіѣ чіта предьрї ка новіла меѣ амик, нічі спьне къ че кондіці тьрфьріле рьсещі потъ сосі цьнѣ дн Енглїтера, цїѣ днсь къ транспортъла сьзлві пе вькат кость цьнѣ ла 20 лївре вьтоівл.

Катъ асемеа а консідера къ комерцьл къ Ръсіа се фаче прін тіжлочїреа кашіталърілор енглезедї. Ачесте кашіталърі, неалърате пентрѣ продьвдіа ші експосїція сьпра тьрѣрілор, аѣ дн-четатъ де а се маі да; прін зьтаре тоатъ індьстріа цьрїї е парализатъ, ші пропрїетаръла рьс дін прїчина дешертърїї тьрѣрілор нѣ маі аре кьт сь ші скоадъ кьлтвєліе. Цїѣ къ днтр'ачестеа нѣ сьнтѣ ніде резьлате дін челе преа-ероїче; еле днсь вор авеа чел пьдін ачест авантаціѣ де а креа о ші маі таре стрїпторіе дн тоате класеле попъладїей рьсе; еле вор есерса інфлїндъ асѣпра опїніей пьвлїче, ші дьпъ пьрререа меа, ачестеа сьнтѣ ніде резьлате маі днсемнътоаре кіар ші де кьт дака Севастопьлв ші Елсїнгфорс ар фї кьзт дн сьпънїреа ноастръ. кьдерї каре ар фї тьлѣтміт ші дндестьлат дешертъчьнеа ші амьдіа ноастръ національ. (Аскьлтаді!)

Мілорзі, вьна днделецере ші сентїментъла де прїетенїе че есістѣ днтре оцїрї ші скадрє н'аѣ сервіт де кьт а лега ші маі стрьнєс реладїїле лор кордіале а кьрора есістїндъ днтре амьндовъ цьрїле ть сїмд норочїт де а проклама. (Аскьлтаді!) Ідеа че лрѣнеа днтпрьатъла Ніколае дн анъл трекут, къ націа енглезеасъ с'а молешїт дін прїчина льндїї пьчї, къ нічі аре де гьнд а фаче ресвоіѣ, ші къ аліанца ноастръ къ Франца ар фї ка о вьпнїкъ пе апъ, с'аѣ рїсіпїтѣ къ десьвѣршіре ка ші прїстїжїл Ръсіей къ ар фї о пьтере мілітаръ сдровїтоаре, ка ші ачела къ талантъла діпломатїк ал кабинетълві еї ар фї де чел маі дналтград. (Аскьлтаді!) Ачестеа нѣ сьнтѣ ніде резьлате де тіжлок сьѣ неднсемнътоаре добьндїте нѣмаї дн патрѣ сьѣ чїнчї льнї. (Аскьлтаді!)

Адесеа ам декларат, Мілорзі, къ ар фї де прїіос а спедїфіа кондіціле пе каре ноі ам пьтєа фаче паче; ноі днсь сокотїмѣ къ скопъл ресвоілві есте де а ажьнде ла о паче дреаптъ, онорабілъ, ші пе кьт е ертат преведерїї зманєсѣ рєалїзе, о паче дьрабілъ (траїнікъ). Ноі кредетѣ къ о паче нѣ ва фї нічі дреаптъ нічі онорабілъ нічі дьрабілъ дака еа н'ар асїгьра неатърнарєа ші днтрєцімеа Імперїлві отоман, дака еа н'ар фаче дін Імперїл отоман о парте інтегрантъ а сїстемей обьщєї де політїкъ европеанъ, дака н'ар протєціа Імперїл отоман де аменїндаре ші нѣ л ар асїгьра де прїмеждї. (Аплазде.) Проклаш къ фьрѣ ачесте кондіці пачеа нѣ ва фї нічі дреаптъ нічі онорабілъ нічі дьрабілъ, ші спре а ажьнде ла ачест резьлатат ноі дорїмѣ коопєрадіа (днтпрєзнь-лѣкьрарєа) ші а алтор гьверне, фьрѣ днсь а депънда (атърна) де дьнселє. (Аскьлтаді!)

Франца ші Енглїтера нѣ шї вор днтпьдіна сїлїнделе. (Аплазде.) Еле се днтемєїазъ пе тіжлоачеле лор, пе дрептатеа кьсєї лор ші пе рєалїзмъл че еле прїїтєскъ дін нъвнтрѣ; ші къ тоате къ сьнтємѣ діспъшї а негодїа деспре паче, сьнтємѣ хотьрѣдї а н'о фаче нічі одатъ пьнѣ нѣ вор авеа довада bona fide де кьцєтлрїле ші воїнда де а прїїмі кондіціле че ноі афьлтѣ дрепте ші пе каре тоатъ Европа арє дрепт алє прїїмі дін тьлїніле ноастре. (Аплазде.)

Модїа е прїїмітѣ.

il a été échangé entre l'Autriche et le gouvernement de S. M. des mo prouvent que l'Autriche se soucie aussi peu que nous d'un retour ta tu quo.

Je dois dire encore quelques mots, avant de finir, des mesure nous avons prises et de notre position qui a été critiquée par mon m

Dans la Baltique, Mylords, nous avons une des plus belles flota soient jamais sorties de nos ports, et si nous n'avons pu obtenir de succès contre un ennemi qui refuse la bataille et s'enferme derriè nûrs de granit, ses flottes sont bloquées et ne lui servent à rien. Mylords, qu'ils n'est pas sans importance qu'au moment où nous s en guerre avec une grande puissance maritime, nos navires puissent v sans crainte sur toutes les mers. Le blocus que nous exerçon sur le russes permet à notre commerce de fleurir, et ce blocus anéanti près le commerce extérieur de la Russie. Je ne puis pas citer d comme mon noble ami, ni dire à quelles conditions les marchandises peuvent parvenir en Angleterre, mais je sais que le transport du su terre coûte 10 à 20 livres par tonneau.

Nous devons considérer aussi que le commerce avec la Russi au moyen de capitaux anglais. Ces capitaux, indispensables pour duction et l'exposition sur les marchés, ont cessé d'être fournis; en sequence, toute l'industrie du pays est paralysée, pendant que la dé des marchés a privé le propriétaire russe de tout ce qu'il lui fallait subvenir à ses dépenses. Je sais que ce ne sont pas là des résulta héroïques; mais ils auront du moins cet avantage de créer une plas gêne dans toutes les classes de la population russe; ils exerceront l influence sur l'opinion publique, et selon moi, ce sont là des résultats considérables même que si Sébastopol ou Helsingfors était tombé, à tatisfaction de notre vanité et de notre ambition nationale. (Ecoutez!)

Mylords, la bonne entente et le sentiment amical qui existiez leurs armées et les escadres alliées n'ont servi qu'à cimenter plus étro leurs relations cordiales dont je suis heureux de proclamer l'existene les deux pays. (Ecoutez!). L'idée que nourrissait l'empereur de Rusie dernier, que la nation anglaise avait été énervée par la paix, qu'e pensait pas à faire la guerre, et que notre alliance avec la France ne qu'une corde de sable (rope of sand), s'est aussi complètement (di que le prestige de la Russie comme puissance militaire écrasante ou e talent diplomatique d'ordre supérieur. (Ecoutez!). Ce ne sont pas là d diocres ni d'insignifiants résultats obtenus au bout de quatre ou cinq (Ecoutez!).

J'ai souvent déclaré, mylords, qu'il serait superflu de spécifier l ditions auxquelles nous pourrions faire la paix; mais nous pensons q jet de la guerre est d'arriver à une paix juste, honorable et autan soit donné à la prévision humaine de la réaliser, une paix durable. croyons qu'une paix ne serait ni juste ni honorable ni appelée à av la durée si elle n'assurait pas l'indépendance et l'intégrité de l'Empi toman, si elle ne faisait pas de l'Empire ottoman une partie intégral système général de la politique européenne, si elle ne protégeait pas pire ottoman contre la menace et ne le garantissait pas contre le d (Applaudissements.) Je proclame que sans ces conditions la paix ne ni juste ni honorable ni durable; et pour arriver à ce resultat nou rons la coopération d'autres gouvernements, mais sans dépendre d'a coutez!).

La France et l'Angleterre ne ralentiront pas leurs efforts. (Appla ments.) Elles comptent sur leurs propres ressources, sur la justice d cause et sur l'appui qu'elle reçoivent à l'intérieur; et quoique nous dispose à négocier pour la paix, nous sommes décidé à ne jamais l sans avoir la preuve bona fide des intentions et de la volonté d'ac les conditions que nous trouvons justes et que toute l'Europe a droit tenir par nos mains. (Applaudissements.)

La motion est adoptée.